

STABILIREA IMPACTULUI TRATAMENTULUI ETIOTROP ASUPRA CALITĂȚII VIEȚII PACIENȚILOR CU ARTRITĂ REACTIVĂ

Becheanu Natalia,
USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău,
Republica Moldova

Summary. *Even if the link between reactive arthritis and microbial agents is determined, and antibacterial treatment is required, the number of studies on the effectiveness of antibacterial preparations in the treatment of reactive arthritis are not many, are performed on small clinical materials do not coincide, and it lacks a comparative study of efficiency different antimicrobial preparations.*

Actualitate. Chiar dacă legătura dintre artrita reactivă (AR) și agenții microbieni este stabilită, iar tratamentul antibacterian este obligatoriu, numărul studiilor referitoare la eficiența preparatelor antibacteriene în tratamentul artritei reactive nu sunt multiple, sunt efectuate pe un material clinic redus, nu coincid și lipsește studiul comparativ al eficienței diferitelor preparate antimicrobiene. Astfel, este necesară continuarea cercetărilor privind studiul eficacității tratamentului antibacterian în artrita reactivă.

Material și metode. Au fost cercetați 161 de pacienți cu diagnostic cert de artrită reactivă conform criteriilor Amor și Sieper/Braun, pe parcursul anilor 2008-2011, în secția reumatologie a IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime”. Au fost efectuate trei cure consecutive de antibioticoterapie a câte 14 zile, cu interval de 3 săptămâni. Evaluarea impactului asupra calității vieții a fost efectuată în baza chestionarului „SF-36”.

Rezultate. Cercetarea impactului asupra calității vieții prin analiza datelor chestionarului „SF-36”, atât până la administrarea tratamentului antibacterian, cât și după terapie, a determinat o îmbunătățire semnificativă a activității fizice (scala PF), cu restabilirea semnificativă a capacității de muncă (scala RP), reducerea expresiei durerii somatice (scala BP), ameliorarea stării sănătății generale (scala GH), combaterea activă a fatigabilității și oboselii cronice (scala VT). Totodată, n-a fost observat un efect asupra activității sociale (scala SF), activității emoționale, neatenției (scala RE) și gradului de nervozitate și depresie, care, atât inițial, cât și în urma tratamentului, au înregistrat valori optime intervalului fiziologic.

Concluzii. Se recomandată determinarea statusului calității vieții pacienților cu artrită reactivă prin chestionarul „SF-36”, pentru evaluarea clinică a pacientului și stabilirea tacticii de tratament. AR are un impact minor asupra statusului psihoemoțional

al pacienților. Mai mult ca atât, în ceea ce privește expresia durerii somatice și starea sănătății generale a pacienților tratați cu doxiciclină au fost obținute valori semnificativ mai mici în comparație cu alte grupuri de tratament, posibil, din cauza predominării reacțiilor adverse la utilizarea remediilor antibacteriene din grupul tetraciclinelor.

APRECIEREA DESFĂȘURATĂ A ACȚIUNII TRATAMENTULUI ANTIBACTERIAN CU DOXICICLINĂ, JOZAMICINĂ ȘI LEVOFLOXACINĂ ASUPRA AFECTĂRILOR ARTICULARE ȘI IMUNOPATOLOGICE LA PACIENȚII CU ARTRITĂ REACTIVĂ

Becheanu Natalia,
USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău,
Republica Moldova

Summary. *Increased interest to reactive arthritis is determined not only by the high incidence, but also etiology of the disease and given opportunities to influence developments in the treatment of bacterial disease.*

Actualitate. Interesul sporit față de artrita reactivă (AR) este determinat nu doar de incidența înaltă, ci și de etiologia determinată a bolii și de oportunitățile de influență asupra evoluției ei prin tratament antibacterian.

Material și metode. Au fost cercetați 161 de pacienți cu diagnostic cert de artrită reactivă conform criteriilor Amor și Sieper/Braun, pe parcursul anilor 2008-2011, în secția de reumatologie a IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime”. Au fost efectuate trei cure consecutive de antibioticoterapie a câte 14 zile, cu interval de 3 săptămâni.

Rezultate. Toate preparatele antibacteriene au avut o eficacitate sporită în tratamentul ARE. Conform influenței asupra markerilor inflamației nespecifice (VSH, PCR, fibrinogenul), scorului activității bolii DAREA și asupra statusului imunoinflamator (numărul leucocitelor, limfocitelor CD2, CD4, CD8, CD22, imunoglobulinelor IgA, IgM și IgG), precum și a titrelor anticorpilor antibacterieni, eficacitatea antibacteriană manifestându-se prin iradicarea în 91% cazuri a focarelor de infecție, fiind însă specific direcționată.

Concluzii. Se recomandată aprecierea desfășurată a afectărilor articulare cu atribuția unei forme clinice concrete a artritei reactive, pentru administrarea unui tratament antimicrobian diferențiat. De asemenea, este indicată determinarea dereglărilor funcționale ale coloanei vertebrale și a prezenței enteropatiilor la pacienții cu AR pentru prognosticul evoluției bolii. Observând influența preparatelor